

Regjeringens Side, saa den har stillet anden Opgave til Kammeradvokaten, end der burde være stillet, saa er jeg med til at frasælbe Sagen; men jeg tror ikke, at denne Oplysning kan gives i denne Debat, og derfor foreslaar jeg at vedtage Udvalgets Flertals Forslag. Jeg skal ikke komme dybere ind paa denne Historie, som vi behandlede for 3 eller 4 Aar siden; men imellem 2den og 3die Behandling kan det maasse blive oplyst, hvorledes denne Sag er tagen fra Regjeringens Side, og saa skulle vi være villige til at gaa til Beskjendelse, hvis det anses for rigtigt. Jeg tror, at jeg tør udtale dette paa Flertallets Begne, og skal nu lade Sagen staa hen; Sagen selv er hverken noget Principspørgsmaal, eller har saa stor Betydning, da der kun her er Tale om at spare nogle enkelte Tusinde Rigsdaler. Vi ville alligevel gjøre Noget for Skolen, men naar det her gjælder om at opføre en Skole for 6 à 7,000 Rd., og der er Tale om et forøget Lærerpersonale, hvorved der kommer Udgifter langt udover Hundtausens Bestemmelser — ja, naar Høiesteret siger det, — saa skal jeg være med til at bevilge det.

J. M. Hansen: Jeg tilstaar, at jeg havde antaget, at den Undersøgelse af Spørgsmaalets egentlige Bessaffenhed, som den ærede Ordfører savner, var anstillet i Udvalget. Efterat der foreligger en Overretsdom, troede jeg, at Flertallet, inden det kom med Forslag om ikke at respektere denne Dom, vilde have undersøgt den hele Sag og ikke have ment at kunne stille et saadant Forslag uden at anstille Undersøgelser, saa snart det fandt dem nødvendige. Det kan ikke paaligge os Andre at anstille saadanne Undersøgelser; men det er virkelig Udvalgets Opgave at skaffe de forskjellige Oplysninger, som det tror at savne ligeoverfor en saadan Sag. Idet det endnu bestandig er min Overbevisning, at Staten skylder at opfylde disse Fordringer fra Staarup Kommunes Side, maa jeg fremdeles fravaade det ærede Thing at vedtage dette Forslag. Skulde det dog ske, saa vil jeg antage, at man, efter hvad den ærede Ordfører udtalte, kan vente, at der til 3die Behandling vil komme Forslag om at bevilge en mindre Sum; thi han gjorde aabenbart gjældende, at man slet ikke vilde unddrage sig fra at gjøre Noget, og saa maa man i alt Fald vente, at Sagen vil blive klarert gennem bestemte Forslag fra Vedkommende til 3die Behandling. Jeg antager altsaa, at hvis der virkelig skulde blive et Flertal for dette Forslag, hvad der forhaabentlig dog ikke vil ske, der da til 3die Behandling vil komme et Forslag fra de Herrer om at bevilge i alt Fald en vis ikke ringe Sum, om de ikke tro at kunne tilraade Bevilgelsen af det Høje.

Schjørring: Efter den udtrykkelige Opfordring, som derom blev rettet til mig fra den ærede

Ordførers Side, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvis han vil efterse Rigsdagstidenden for ifjor, saa vil han finde, at jeg den Gang har givet den omprøvede autentiske Fortolkning af nogle Udtryk angaaende Omkostningerne ved Anlæget af den nye botaniske Have, som vare brugte i en tidligere Betænkning, og han vil da fremdeles finde, at det derefter ikke kunde være noget overraskende for mig eller for Flertallet, at det nye Overflask lød paa en større Sum end det tidligere. Dette maa ogsaa være et Svar paa, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) før udtalte i saa Henseende. Med Hensyn til Staarup Organistkole, da er jeg hidtil gaet ud fra, at Sagen ved Overretten var bleven ført af Kammeradvokaten; jeg har imidlertid senere erfaret, at dette ikke er Tilfældet, men at den er bleven ført af en anden Sagfører. Jeg kan imidlertid ikke tvivle om, at den ligesuldt er bleven ført paa en forsvarlig Maade. De forskjellige Spørgsmaal, som den ærede Ordfører nævnte, vil han vistnok lettest kunne faae besvarede ved fra Ministeriet at forlange en Udskrift af Dommen.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Thinget Amts 4de Valgkreds (Schjørring) udtalte angaaende den botaniske Have, at jeg kunde finde hans autentiske Fortolkning i Rigsdagstidenden for forrige Aar. Det er dog formeget forlangt, at jeg saaledes skulde kjende ethvert enkelt Medlems Udtalelser om hver enkelt Sag gennem de forskjellige Aar, og det var forøvrigt heller ikke mig just saameget magtpaaliggende, som jeg troede, det var det høie Thing magtpaaliggende at faae at vide, om Ministeren har opfattet denne Sag rigtig. Jeg skjønner ikke, at der hverken skriftlig eller mundtlig fra Thingets eller Udvalgets Side har foreligget Noget som helst, som kunde foranledige den høitævede Minister til at næve en saadan Opfattelse. Det er ganske vist for mig en besynderlig Maade, som Flertallet har udtrykt sig paa i sin Betænkning fra 1870—71, naar det deri siger, at det forlanger en Indskrænkning i Udgifterne, og næste Aar er tilfreds med en Udvidelse af 64,000 Rd., men naturligvis, naar man først kjender Terminologien, saa kan man ikke længere lade sig overraske ved Forklaringen. — Hvad nu angaar Sagen om det omtalte Staarup Seminarium, saa siger det ærede Medlem for Thinget Amts 4de Valgkreds (Schjørring), at den er ført af en Sagfører — hvem veed jeg ikke — og at den er ført forsvarlig. Det er nemt for Jurister at sige, at hvad Jurister gjøre, er forsvarlig gjort. Var nu virkelig denne Paaastand rigtig, skulde man tro, at alle Sager herefter blive førte forsvarlig, undtagen de Sager, som Vedkommende selv fører; thi Juristerne have alene Privilegium paa at føre Sager. (Modsigelse). So, det forholder sig dog saaledes, naar da ikke Vedkommende personlig eller ved sit